

verrassend repertoire kerstconcert

—RECENSIE—

Steenwijk, Grote Kerk, zaterdag 13 december, Cantica Sacra o.l.v. Claartje van Dokkum m.m.v. Ensemble Conservatoire en Heleen Koele (sopraan) met Kerstconcert, publiek: 450.

Christmas Carols hoorden in december traditioneel bij het kamerkoor Cantica Sacra. Zaterdag werd het publiek verrast met een geheel ander repertoire. Barokke Koorwerken uit diverse oratoria werden uitgevoerd in plaats van de uitgesleten Engelse Carols. De kwaliteit en geraffineerde harmoniek van deze Carols vervelen nooit, maar er is meer onder de zon moet men bij Cantica Sacra gedacht hebben. Deze overstap werd gewaardeerd; het middenschip van de St. Clemenskerk was geheel gevuld. Vanzelfsprekend werden 'meezingers' van Bach en Händel uitgevoerd. Het Weihnachtsoratorium en de Messiah kunnen immers gerekend worden tot het geijkte repertoire, de klassieke toppers.

Deze 'krenten uit de pap' van de barok volgen als centraal thema de triomfantelijke lofzang, gefundeerd op bijbelse verhalen. Voor Bach betekende alle muziek 'Soli Deo Gloria' en dat is in het openingskoor 'Jauchzet Frohlocket' nadrukkelijk te horen; paukenslag en feestelijke koorzang verjagen in driedelige maat het klagen en doen even de sores van alledag vergeten. Bach lijkt alles uit de kast te halen om de kerstboodschap 'am ersten Weihnachtsfeiertage' voldoende cachet te geven. Een trefze-

● Cantica Sacra in de Grote Kerk in Steenwijk. (Foto: Jan Vredenburg)

kere en betrouwbare opening van Cantica Sacra, waarin de sopranen floreerden. Voor dit bijzonder kerstconcert werd sopraan Heleen Koele gecontracteerd.

Zij beschikt over een warm timbre en met haar glasheldere mezzo overtuigde zij met haar interpretatie van de aria 'Flößt, mein Heiland'. Prachtig begeleidingswerk werd door het Ensemble Conservatoire verricht.

Grootser en met een overvloed aan versieringen klonk het 'Rejoice, o daughter of Zion', voor iedere Händel-liefhebber een feest van herkenning. Prachtige crescen-

di over lange noten, in combinatie met een natuurlijk en net niet teveel vibrato werd gehoord in de dalende reeksen. Hier betraden we de hogeschool der zangkunst en paste alleen ingehouden adem. Händel weet de sentimenten goed te bespelen. In het Halleluja-koor stapelt hij (dynamisch) laag op laag, cumulerend in een meesterlijke apotheose. Cantica Sacra zong in fris tempo en het begeleidingsorkest volgde, soms wat overheersend.

In Haydn's koor uit de Schöpfung (Die Himmel erzählen die Ehre Gottes) werd een waar regiment aan blazers aan het

orkest toegevoegd. De helderheid van de koorklank kwam hierdoor in de verdrukking, maar dirigente Claartje van Dokkum behield het voortvarende tempo tot het einde. Zelfs het kwartet van solisten kwam uit eigen geleding, voorwaar geen geringe prestatie. Een dergelijke klassieke 'potpourri' heeft als nadeel dat het publiek zich, muzikaal gesproken, telkens moet omschakelen. De romantisch gekleurde Psalm 42 van Mendelssohn is immers van een geheel andere orde. De componist volgt de woorden van de psalmist getrouw. Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel

naar U, o God. De toonzetting sluit nauw aan bij deze troostende tekst. Met allure zong sopraan Koele over de 'betrübtte Seele', wreed verstoord door het applaus. Blijkbaar had het publiek niet begrepen dat een dergelijk werk als eenheid wordt bedoeld. Schitterende dialogen tussen solist en sopranen en alten van het koor maakten dit monumentale werk tot een belevenis.

Cantica Sacra liet zich van een geheel andere kant horen en dat werd door het Steenwijker publiek zeer gewaardeerd.

Dick Idema